

РЕШЕНИЕ

№ 3491

гр. София, 25.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 21.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12269** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.84 - чл.85 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) вр. чл.145 – чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на У. Д., [дата на раждане] в А., гражданин на А., ЛНЧ [ЕГН], чрез адв. Б. К., срещу Решение № 3752/29.10.2021 г. на заместник-председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет /ДАБ-МС/, с което на основание чл.77, ал.1, вр. с чл.15, ал.1, т.3 от ЗУБ е прекратено производството по молбата за предоставяне на международна закрила, с вх. № РД-09-ВР-1916 от 03.08.2021 г.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение. Твърди се, че административният акт не отговаря на общите изисквания на чл.59 от АПК. Решението съдържало бланкетни фактически основания, посочени били правни основания за издаването му, но не било мотивирано. В същото липсвали съображения за прекратяване на производството по подадената от непридружения непълнолетен молба за международна закрила, като нямало формирано обсъждане на ситуацията и доказателствата, налични по преписката. Сочи, че горните обстоятелства лишили жалбоподателя от възможност за разбиране на мотивите на административния орган. На следващо място счита, че решението е издадено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, тъй като са останали неизяснени важни обстоятелства, които органът вместо да изследва е прекратил производството. Посочва, че от преписката единствено се установява, че

детето е напуснало бежанския център на 20.08.2021 г., на 25.08.2021 г. се е върнало в центъра и с него бил проведен разговор, но няма данни след този момент органът да е предприел действия по изясняване на местонахождението на непълнолетния и да е съобразил тези обстоятелства в крайния си акт. Твърди се, че с детето не е провеждано интервю за изясняване на бежанската му история, нито имало данни същото да е било запознато от ДАБ с всичките си права и задължения в производството и най-вече в кои случаи се прекратява производството. Иска от съда възобновяване на производството по предоставяне на международна закрила.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адв. К., поддържа жалбата. Счита, че от събраните доказателства по делото, било ясно, че съгласно докладна записка, към датата 20.08.2021 г. жалбоподателят напуснал лагера. На 25.08.2021 г. детето е било в сигурната зона за непридружени лица и с него е проведена консултация. Твърди, че детето не било настанено официално на 25.08.2021 г., което определя като бездействие от стана на административния орган. Сочи, че по преписката нямало данни кога детето се е върнало в бежанския център и колко време е пребивавало там, както и, че административният орган не е предприел действия по насрочване на интервю, което определя като процесуален пропуск. Твърди, че са останали неизяснени причините, поради които детето не е дало обяснения за отсъствието си по време на създаването на докладната записка. Счита, че не е съобразено, че децата са уязвима категория лица и в този смисъл не е отчетено положението на жалбоподателя.

Ответникът – заместник-председателят на ДАБ-МС оспорва жалбата, чрез процесуалния си представител юрк. К.. Твърди, че са спазени изискванията на чл.15, ал.1, т.3 ЗУБ. Счита, че бягството на детето не може да се вмени като вина на административния орган. Моля съдът да постанови акт, с който да потвърди решението като правилно и законосъобразно.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност и недоказаност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните, съгласно чл.235, ал.2 ГПК вр. чл.144, ал.1 АПК, от фактическа страна установи следното:

С молба, с вх. №РД-09-ВР-1916 от 03.08.2021 г. по описа на РПЦ- С., отдел „ПМЗ - кв. Военна рампа“, У. Д., непридружен непълнолетен, гражданин на А., [дата на раждане] в провинция Н., вероизповедание: мюсюлманин – сунит, неженен, по етническа принадлежност – пашун. Самоличността на чужденеца е установена въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 ЗУБ.

Съставена е Е. дактилоскопна карта, с реф. № [банкова сметка].

На чужденеца са връчени указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България на 02.08.2021 г./л.36 и л.37/.

С покана от 02.08.2021 г., чужденецът е информиран, че следва да се яви в ДАБ при МС, РПЦ на 26.08.2021 г. в 09,10 ч за провеждане на интервю. Уведомен е, че неявяването на интервю ще бъде считано за неспазване на съществено задължение в производството за предоставяне на международна закрила, както и че неявяването на определена дата или в продължение на 30 работни дни след нея е основание за спиране на производството по молбата му с всички законни последици от това.

С Решение за настаняване № 098/12.08.2021 г. е разрешено настаняването на жалбоподателя в Регистрационно-приемателен център – С., Отдел „ПМЗ – кв. Военна

рампа“.

С Решение № 1385/18.08.2021 година на председател на НБПП на лицето У. Д. от уязвима група – непридружен непълнолетен чужденец, подал молба за международна закрила, е предоставена правна помощ под формата на представителство от адвокат Б. Е. К.-А., която да го представлява, с оглед защита на най-добрия интерес на детето, като разяснява производството по молбата за международна закрила, информира го за неговите права и задължения, за смисъла и последствията от личното интервю и как да се подготви и др. Адвокатът е длъжен да представлява детето пред всички административни органи в това число здравни, социални, образователни и други институции в РБ с оглед защита на най- добрия интерес на детето и да изпълнява ролята на представител пред съдебните органи.

Със Заповед № 2201-ЗДЗД-2063/19.08.2021 година, директорът на Дирекция “Социално подпомагане“ – С. определил Г. А. Т. на длъжност- главен социален работник в отдел ОДЗ при ДСП- С. да представлява непридруженото непълнолетно дете У. Д., с настоящо местопребиваване в [населено място], [улица], за производство пред ДАБ за предоставяне на особена закрила по реда на ЗУБ.

В докладна записка, № РД-09-ВР-2235/20.08.2021 г. , издадена от И. Ц. – мл. експерт в „ПМЗ кв. Военна рампа“, относно чужденци, потърсили закрила в ДАБ и напуснали самоволно общежитията на отдел „ПМЗ – кв. Военна рампа“, е отразено под № 40 името на жалбоподателя.

С писмо, рег. № 503062/23.08.2021 г. началник отдел „ПМЗ – кв. Военна рампа“ до началник на 02 РУ – СДВР, с препис до „Социално подпомагане“ – С., председателя на ДАЗД и председателя на НБПП, уведомява, на осн. чл.7, ал.2, във вр. с чл.42 от Закона за закрила на детето, че от 20.08.2021 г. У. Д. е в неизвестност.

Изготвено е предложение рег. № 503062/20.09.2021 г. от старши експерт в РПЦ – С., отдел „ПМЗ – кв. Военна рампа“, относно прекратяване на производството за предоставяне на международна закрила на У. Д., на осн. чл.15, ал.1, т.3 от ЗУБ. В мотивите е посочено, че на чужденеца са предоставени указания за правата и задълженията му по време на процедурата по молбата му за международна закрила, които били преведени на разбираем за него език. В хода на производството било установено, че лицето самоволно е напуснало РПЦ – С., Отдел „ПМЗ -кв. Военна рампа“ и, че от 20.08.2021 г. било в неизвестност, за което била изготвена докладна записка, с вх. № РД-09-ВР-2235/20.08.2021 г., като до момента на предложението нямало постъпило искане за разрешение за пребиваване на друг адрес, не била постъпила информация, от която да е видно, че по обективни причини чужденецът не е подал информация до ДАБ при МС за промяна на адреса. При тези данни е направено предложението да бъде прекратено производството за предоставяне на международна закрила на жалбоподателя.

С оспореното в настоящото производство решение № 3752/29.10.2021 г. на заместник - председателя на ДАБ е прекратено производството за предоставяне на международна закрила на жалбоподателя. Решаващият орган е посочил, че чужденецът самоволно е напуснал РПЦ-С., отдел „ПМЗ-кв. Военна рампа“ и от 20.08.2021 г. бил в неизвестност, за което била изготвена докладна записка № РД-09-ВР-2235/20.08.2021 г.. В мотивите е посочено, че на лицето са предоставени указания за правата и задълженията му по време на процедурата по молбата му за международна закрила, които били преведени на разбираем за него език, както и, че нямало постъпило искане за разрешение за пребиваване на друг адрес, нито е

постъпвала информация, от която да е видно, че по обективни причини чужденецът не е подал информация до ДАБ при МС за промяна на адреса. Като правно основание за прекратяването е посочена разпоредбата на чл. 77, ал. 1, във вр.с чл. 15, ал. 1, т. 3 ЗУБ. Решение № 3752/29.10.2021 г. на заместник - председателя на ДАБ, е връчено на адвокат К. на 25.11.2021 г.

Във връзка с указания на съда от 24.01.2022 г., по делото е постъпило и прието писмо от Дирекция „Социално подпомагане“ С., изх. № ПР/Д-С-СК/25.001/10.02.2022 г.

При горната фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспореното решение е връчено на процесуалния представител на жалбоподателя на 25.11.2021 г., жалбата срещу него е подадена на 30.11.2021 г. в рамките на преклузивния срок за оспорване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореното Решение №3752/29.10.2021 година на заместник- председател на ДАБ към МС на РБ, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 , ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК.

При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган заместник- председател на ДАБ към МС на РБ, на когото изрично председател на ДАБ е делегирал правомощия по чл.48, ал.1, т.1 и чл.48, ал.1, т.2, т.3 и т. 4 ЗУБ със Заповед № РД05-803/14.12.2020 г., допълнена със Заповед № РД05-822/18.12.2020 г.

Спазени са изискванията на чл.59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл.59,ал.2 АПК задължителни реквизити, с означение на фактическите и правните основания за издаването му.

От събраните по делото доказателства е видно, че след подаване на молбата за международна закрила, в хода на административно производство, оспорващият е напуснал територията на РПЦ- С. „ПМЗ – кв. Военна рампа“ на 20.08.2021 година и е в неизвестност от тази дата, като няма данни къде се намира той. По делото няма спор, че на детето е осигурена безплатна правна помощ, както и, че със заповед на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ е бил определен социален работник по случая преди датата на напускане на центъра, с което началникът на отдел „ПМЗ – кв. Военна рампа“ е предприел необходимите законодателни действия предвид статута на чужденеца, а именно непридружен непълнолетен.

Производството за предоставяне на статут се образува по молба на търсеция закрила и съгласно чл. 30, ал.1, т. 5 и т.9 ЗУБ, чужденецът е длъжен да пребивава на адреси, разрешени му от Държавната агенция за бежанците и да съдейства за изясняване на неговия случай, като съобщава пълна и достоверна информация на съответните длъжностни лица. Видно от представените по преписката доказателства, съдържащи собственоръчен подпис на лицето, на непридружения непълнолетен са връчени указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България на 02.08.2021 г./л.36 и л.37/.

След констатацията, че У. Д. е напуснал самоволно центъра, с писмо, рег. № 503062/23.08.2021 г. началник отдел „ПМЗ – кв. Военна рампа“ е уведомил 02 РУ – СДВР и институциите, ангажирани със случая, на осн. чл.7, ал.2, във вр. с чл.42 от Закона за закрила на детето, с което противно на изложеното в жалбата органът е

предприел действия по изясняване на местонахождението на непълнолетния. По делото няма данни, потвърждаващи твърденията на процесуалния представител на жалбоподателя, че той се върнал в центъра на 25.08.2021 г. На следващо място, нито в административната преписка, нито в хода на съдебното производство се съдържат доказателства, от които да е видно, че в законоустановения 30 дневен срок от напускането на бежанския център, жалбоподателя е уведомил Държавната агенция за бежанците за промяна на адреса си или за обективна причина, която да го е възпрепятствала да го стори.

Съгласно чл. 15, ал.1, т.3 (относимата редакция - бр. 89 от 2020 г.), производството за предоставяне на международна закрила се прекратява, когато чужденецът промени адреса си, без да уведоми Държавната агенция за бежанците и в срок от 30 дни не посочи обективни причини за това.

След изтичане на 30 дневния срок, в рамките на който детето не се явило на територията на бежанския център, позовавайки се на разпоредбата на чл.15, ал.1, т.3 ЗУБ, старши експерт в РПЦ – С., отдел „ПМЗ – кв. Военна рампа“, изготвил предложение, с рег. № 503062/20.09.2021 г., относно прекратяване на производството за предоставяне на международна закрила на У. Д., на осн. чл.15, ал.1, т.3 от ЗУБ., съобразно което било издадено и обжалваното в настоящото производство решение.

Настоящият съдебен състав счита, че административният орган е издал законосъобразно решение, като е съобразил всички факти и обстоятелства, събрани в хода на производството по молбата за предоставяне на международна закрила на непридружения непълнолетен. Разпоредбата на чл. 15, ал. 1, т. 3 ЗУБ, посочена като основание за издаването на оспорения административен акт, предвижда именно процесната хипотеза.

Във връзка с указания на съда, по делото е постъпило писмо от Дирекция „Социално подпомагане“ С., изх. № ПР/Д-С-СК/25.001/10.02.2022 г., в което е отразено, че при посещение на социален работник в РПЦ- С. „ПМЗ – кв. Военна рампа“, с цел провеждане на разговор с непълнолетното лице, социалният работник бил информиран, че детето самоволно е напуснало центъра и към момента на посещението на социалния работник, същото е било в неизвестност.

След като чужденецът не се е явил и не е представил доказателства за наличието на обективни пречки за необявяване на актуален адрес в срок от 30 дни, считано от датата на самоволното напускане на центъра, правилно и производството за предоставяне на закрила е прекратено. Предвид, че самото лице се е дезинтересирало на този етап от производството и същото е лишено от основание да продължи, в отсъствие на заявителя, който го е започнал.

По отношение на възраженията в жалбата за липса на интервю, съдът счита същите за неоснователни, тъй като в административната преписка се съдържат данни, че на чужденеца е представена покана от 02.08.2021 г., с която е информиран срещу подпис, че следва да се яви в ДАБ при МС, РПЦ на 26.08.2021 г. в 09,10 ч.

Неоснователно е и оплакването, че не са предприети действия да се намери информация от полицията, тъй като с приложено към преписката писмо рег.№ 503062 от 23.08.2021г. на началник отдел "ПМЗ" кв.Военна рампа, РПЦ С. е поискано предприемане на действия по издирване на детето до навършване на пълнолетие, за което е посочено, че е в неизвестност от 20.08.2021г.

Въз основа на гореизложеното следва да се приеме, че обжалваният в настоящото производство административен акт е постановен от компетентен орган, в

законоустановената форма, при спазване на процесуалните и материални разпоредби, поради което е законосъобразен. На основание чл. 172, ал. 2 АПК жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Воден от горното, Административен съд София – град, I отделение, 6-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на У. Д., ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 3752/29.10.2021 г. на заместник-председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл.77, ал.1, вр. с чл.15, ал.1, т.3 от ЗУБ е прекратено производството по молбата за предоставяне на международна закрила, с вх. № РД-09-ВР-1916 от 03.08.2021 г.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно чл.85, ал.3 във връзка с чл.84, ап. 2 от ЗУБ.

СЪДИЯ: